

DAVANT LES VIOLÈNCIES MASCLISTES,

JUSTÍCIA FEMINISTA

“Totes juntes, diverses, vives i rebels”

L'impacte de la COVID19 en les dones i en les seves realitats

L'actual crisi provocada per la COVID19 ha intensificat una situació crítica i estructural de desigualtat, posant en evidència l'escassa protecció social d'un sistema de cures desvaloritzat a tots els nivells. Aquest sistema és sostingut de forma molt majoritària per les dones, tant de manera remunerada com per les tasques naturalitzades en l'àmbit de la llar, realitzades amb sobrecàrregues o externalitzades en precarietat.

L'actual situació es veu agreujada, no només pel marc sanitari, sinó per l'impacte en els drets laborals, socials i civils que porten moltes dones a greus situacions de risc: sense condicions de teletreball, acomiadaments i ERTes, sense cobrar la Renda Garantida o l'Ingrés Mínim Vital.

Es tracta de dones grans i jubilades amb rendes baixes, soles i mantenint les seves famílies, suportant una política d'habitatge especuladora i el trencament de les xarxes de suport.

Cal sumar-hi les inacceptables condicions de les treballadores de la llar en règim d'interines, una llei d'estrangeria que discrimina i precaritza més encara les dones migrades (com ara l'incompliment, per part de molts ajuntaments, del dret al padró o les pràctiques encara més cruels en els trànsits migratoris i en les fronteres).

Cal destacar que les mesures restrictives actuals fan els espais més insegurs.

A més, l'afeblit sistema sanitari ha hagut de bolcar els seus insuficients recursos en la pandèmia i ha empitjorat l'acompanyament de les dones en totes les seves realitats, vulnerant els seus drets, i repuntant les xifres de violència obstètrica i obstaculitzant el dret a l'avortament. El sistema judicial en pandèmia ha estat caòtic i poc clar, especialment en els casos de guardes i custòdies compartides, impactant en el benestar de les nenes i nens, i de les seves mares.

En relació amb la cura de nens i nenes la crisi ha mostrat, de manera palpable, la necessitat de recursos i drets remunerats per protegir la criança més enllà de la seva externalització i ús de centres educatius. Aquesta insuficiència ens està abocant a una violència econòmica que ens empobreix a totes.

En plena pandèmia, la llar ha significat també per a moltes dones, nenes i nens conviure en un espai no segur, amb situacions de violència de parella i familiar. Les dades indiquen que es va produir el doble d'atenció telefònica en els mesos de confinament, i els serveis d'atenció afirmen que, especialment en el post-confinament, es van atendre moltes situacions que havien estat en contenció i que amb les mesures actuals tenen un mal pronòstic.

Per a aquestes situacions de violència no s'ha buscat ampliació d'espai per tal de fer una atenció essencial amb condicions de seguretat. Tenim uns serveis que, externalitzats o no, sempre estan precaritzats, i durant aquesta pandèmia han hagut de posar recursos personals per continuar realitzant una atenció sota mínims i esgotadora. Entitats i serveis han quedat desbordades i desemparades per les institucions:

La COVID19, impacta en una crisi sistèmica i en la manipulació de l'extrema dreta

Segons la Macroenquesta de violències envers les dones de l'any 2019, de la Delegació del Govern contra la violència de gènere, gairebé un 60% de les dones de més de 16 anys hem patit violències (físiques, psicològiques, econòmiques i sexuals -assetjaments i agressions-) pel fet de ser dones (dones grans, dones joves, dones trans*, lesbianes, dones racialitzades, dones migrades, dones amb capacitats diverses, treballadores sexuals, dones adultes, dones de contextos rurals i de contextos urbans, etc.).

Encara continuem lluitant per visibilitzar totes les violències que són instruments d'opressió de les dones, lesbianes i trans* en una societat patriarcal, exigint la implementació total de l'educació afectiva i sexual, reivindicant que es compleixi la garantia plena dels nostres drets.

Vivim una situació de crisi sistèmica on els poders econòmics i polítics globals augmenten les mesures precaritzadores en un escenari que promou les retallades de drets socials i polítics. Aquest embat neoliberal s'acompanya, en el nostre context més proper, de la visibilitat dels fonamentalismes de l'extrema dreta que es fomenta des de poders institucionals i econòmics, sovint vinculats al franquisme, perquè veuen perillar els seus privilegis. L'actual sistema de justícia i la violència dels cossos policials criminalitzen i estigmatitzen la protesta i la dissidència.

Seguim fermes i compromeses en la defensa de la democràcia i les llibertats, denunciem la llei Mordassa, i exigim la llibertat de les preses polítiques i de totes les dones injustament preses i/o repressaliades.

Es reforcen contínuament els missatges masclistes, racistes i contra qualsevol dissidència a través de mitjans de comunicació generalistes, xarxes socials -plenes de missatges misògins, racistes i LGTBIfòbics- , partits polítics o, fins i tot, de sentències judicials.

Les dones migrades i/o racialitzades es troben encara més invisibilitzades i desprotegides davant les violències masclistes, tant per la llei com pels recursos de les administracions. Davant d'aquesta ofensiva, les feministes ens trobem amb l'exigència de combatre les violències, les injustícies i les discriminacions. És una qüestió de supervivència.

Acabar amb la justícia patriarcal

Els feminismes estem aconseguint visibilitzar els dèficits d'un sistema judicial que no està adaptat a la meitat de la població i l'estem interpel·lant perquè posi en el centre els nostres drets. No es tracta de demanar un enduriment del sistema contra els agressors, prou que s'han instrumentalitzat els nostres drets per justificar derives repressives del Codi Penal que no han millorat en res la nostra seguretat i el nostre benestar.

Els feminismes hem sabut fer que casos paradigmàtics com el de Juana Rivas o els de les violacions múltiples de Pamplona o de Manresa, posin el focus en els molts altres casos que no han tingut ressò, però que cada dia condicionen les vides de les dones. Aquests assumptes judicials anònims són els dels jutjats de família que aboquen les dones a mediacions obviant l'existència de violència masclista. Es tracta dels processos de guarda i règims de visites en què de manera implícita o explícita, l'anomenada Síndrome d'Alienació Parental segueix determinant-los (una síndrome inexistent i negat per la OMS i el CGPJ). També cal tenir presents els arxivaments per manca de proves de les denúncies per assetjament de les treballadores de la llar; els casos de retirada dels fills i filles per part de la DGAIA basant-se en prejudicis culturals. I no oblidem en l'acollida i tractament en interposar denúncia, la precarietat dels serveis de traducció contractats pels jutjats, etc.

Es tracta de reclamar que el sistema judicial incorpori els estàndards internacionals com el de diligència deguda que el fa garant de prevenir, investigar, sancionar i reparar les violències masclistes; que reconegui d'una vegada per totes l'ampli ventall d'aquestes i no només les de l'àmbit de (ex)parella; que les assumeixi com a un problema estructural i de discriminació en lloc d'una infracció individual; que deixi de revictimitzar les dones, nens, nenes i adolescents, i reconegui la valentia de les que s'exposen a confiar en el sistema, denunciant; que admeti la necessitat de formació obligatòria de la judicatura i els operadors jurídics; que tingui en consideració els fills i les filles de qui pateix violències; que s'adapti a formes de violències digitals; que ofereixi protecció real a les dones i es faci càrrec de la seva recuperació-.

Per tant, reclamem canvis estructurals claus per a la prevenció, l'atenció i la recuperació de tota mena de violències masclistes que suposen riscos afegits al de la pandèmia per a la salut mental i física. Apostem per polítiques que posin la vida al centre i amb l'assignació pressupostària que les garanteixin.

Denunciem la Llei d'Estrangeria, que exerceix violència sobre les dones migrades i subordina les seves vides al patriarcat i exigim la regularització de la situació de les dones com a única via per revertir els processos de violències masclistes.

Ens manifestem a favor de l'autoorganització i l'autodefensa feminista per desemmascarar els discursos que transmet la cultura patriarcal capitalista i tota la seva violència estructural.

“Davant les violències masclistes, justícia feminista” “Totes juntes, diverses, vives i rebels”

